

fentlige Arbejder; men da det er mig bekendt, at den højtærede Socialminister ogsaa har haft en Finger med i Spillet paa dette Omraade, bliver jeg nødt til i nogen Maade at henvende de Betragtninger, jeg ønsker at gøre, til ham; og jeg kan derfor kun glæde mig over, at den højtærede Socialminister er til Stede. Det Arbejde, som gøres deroppe til Sikring af Kysten, beskæftiger jo en hel Mængde Arbejdere om Sommeren; om Vinteren umuliggør Vejrforholdene Arbejdet. Nu er Forholdet det, at en stor Del af de Arbejdere, som er beskæftiget dér, er Folk, som om Vinteren, hvor man har det bedste Fiskeri, driver Fiskeri, men om Sommeren, hvor Fiskeriet er sløjt, arbejder ved Kystsikringen. Det er af uhyre stor økonomisk Betydning for disse Folk — det maa enhver kunne forstaa —, at de i den Tid, hvor Fiskeriet er daarligt, har et fast Arbejde ved Kystsikringen at falde tilbage paa. Men det er ogsaa efter min Mening af overmaade stor Værdi for Vandbygningsvæsenet, at det er sikret denne stabile Arbejdskraft paa selve Stedet. Jeg tager altsaa ikke i Betænkning at sige, at det er et Forhold, som begge Parter er godt tjent med. Men man siger jo, at der er intet Paradis uden en Slange, og saadan er det ogsaa her. Der er kommet en Slange ind i Paradiset. En eller anden velvillig Sjæl har følt sig besvaret af, at de Folk, som arbejder ved Kystsikringen, ikke er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, og har klaget til Socialministeren. Socialministeren har som den gode Fagforeningsmand, han er, selvfølgelig straks pareret Ordre. For en Maanedstid siden fik jeg Brev fra en af de Arbejdere, der er beskæftiget deroppe, hvori han beklagede sig over, at man gennem Vandbygningsvæsenet havde faaet en Skrivelse fra Ministeriet om, at Vandbygningsvæsenet fra 1. November kun vilde beskæftige Arbejdere, der var Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse. Nu ved jeg ikke, hvordan det vil gaa. Jeg afventer med nogen Spænding, hvorledes den højtærede Socialminister vil begrunde et saadant Paalæg, hvor han finder Hjemmel til et saadant Paalæg, men selv om et saadant Paalæg under andre Omstændigheder kunde være berettiget, er det i allerhøjeste Grad urimeligt paa dette Sted, thi Fiskerne kan ifølge Loven slet ikke blive Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, og hvis det Forbud skal gennemføres, vil Følgen blive, at Fiskerne kommer til at vælge imellem at gaa ind i Arbejdsmandsklassen eller udelukkende holde sig til Fiskeriet, og det vil, som enhver vil kunne forstaa,

kunne faa Følger for dem af uberegneligt Omfang. Det er dem om at gøre, at de har Beskæftigelse om Sommeren, naar Fiskeriet ikke giver Indtægt, men naar de paa Forhaand er afskaaret fra Deltagelse i Arbejde ved Kystsikringen, er det klart, at der kan blive stor Nød paa Færde. I det hele taget forstaaer jeg slet ikke, at den højtærede Socialminister kan nænne at gøre det. Han har ved tidligere Lejligheder udtalt, at hans gode Hjerte løb af med ham, men er der et Sted, hvor der er Grund til, at ens gode Hjerte løber af med en, er det her. Man tager faktisk Brødet ud af Munden paa Fiskerne i disse Egne, og naar man kender de Forhold, som Fiskerne paa Vestkysten arbejder under, tror jeg, at man maa indrømme, at de er saa vanskelige, at hverken Lovgivningsmagten eller Regeringen paa nogen Maade skal gøre dem vanskeligere, end de er. Derfor ønsker jeg at rette det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, med hvilken Begrundelse han har udstedt et saadant Cirkulære, og om han vil være villig til at lempe Forholdene paa disse Egne. Nu kunde man tro, at Socialministeren slet ikke var bekendt med de særlige Forhold, men det er han netop, saa det er ikke af Ukendskab til Forholdene, han har handlet, som han har, det er med fuldt Overlæg, men hvis det virkelig er den højtærede Socialministers Mening at ville opretholde et saadant Forbud, og hvis han mener at kunne gøre det, vil jeg henstille til ham at gøre en Undtagelse netop for de særlige Forhold, som er til Stede dér. Som jeg nævnte før, er det netop til Fordel for begge Parter, at Forholdet er, som det er nu. Det er selvfølgelig til Fordel for Fiskerne, at de har en sikker Fortjeneste Aaret rundt, men det er ogsaa en Fordel for Vandbygningsvæsenet, som er sikker paa at have en paa Stedet bosiddende, stabil Arbejdskraft, som er kendt med Arbejdet, men gaar man over til kun at ville beskæftige Arbejdere, som er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, vil man blive nødt til at indforskrive Arbejdere langt væk fra, og nu skal jeg ikke sige noget daarligt om de Arbejdere, men jeg kunde i alt Fald godt tænke mig, at det ikke blev Arbejdere, som Vandbygningsvæsenet kunde være saa godt tjent med som med dem, der var paa Stedet. Endvidere vil der være den Ulempe derved, at man skal sørge for Indkvartering for dem, og det Arbejde, Vandbygningsvæsenet har, er af en saadan Art, at man undertiden kun kan arbejde 3 Dage og ligger stille andre 3 Dage — Vejrforholdene er nemlig af en